

Fővárosi Ítéltábla
20.Gf..../2018/6-I.

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (felperes címe., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt felperes neve. (felperes címe.; ...) felperesnek a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt alperes neve. (alperes címe.; ...) alperes ellen, kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 22. napján kelt 19.G..../2017/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 25., az alperes által 27. sorszámon előterjesztett és 31. sorszámon kiegészített fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban a 2018. november 28-án megtartott nyilvános másodfokú tárgyalás alapján meghozta és a 2018. december 13-i határozathirdetésen kihirdette a következő

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érinti;

fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes által fizetendő kártérítés összegét 3.124.473 (hárommillió-egyszázhuszonegyezer-négyezer-hatvanhárom) forintra és annak 2010. június 22. napjától 2013. június 30-ig minden késedelmes félévire a félévet megelőző utolsó naptári napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata, 2013. július 1-től a kifizetésig járó, félévente a késedelmes félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatra felemeli,

a felperes által alperesnek fizetendő perköltség összegét 1.150.240 (egymillió-egyszázötvenezer-kettőszáznegyven) forintra leszállítja;

egyebekben az elsőfokú ítéletet azzal hagyja helyben, hogy az 1.427.876 (egymillió-négyezer-hatvanhat) forint marasztalás összege helyesen 1.427.769 (egymillió-négyezer-hatvanhat) forint.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint áfával növelt másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla 21.Gf..../2016/7. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 2016. szeptember 22-én kelt 19.G..../2012/98. számú - a felperes keresetét elutasító - ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú eljárásban a felperes oldalán 3.770.000 forint, az alperes oldalán 1.270.000 forint másodfokú perköltséget állapított meg. A hatályon kívül helyezésre a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 252. § (2) bekezdése alapján azért került sor, mert az ítélet érdemi felülvizsgálatra nem volt alkalmas. Az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően az ítéltábla azt állapította meg, hogy a megbízási szerződés sajátosságából eredően nem támasztható a károsult megbízóval szemben olyan követelmény, hogy pontosan megjelölje és bizonyítsa is, hogy a megbízott milyen szerződésellenes magatartása okozta az egyes káresemények bekövetkezését.

A másodfokú ítélet megállapítása szerint az alperest terheli a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy a tevékenységét a szabályoknak megfelelően, szakszerűen látta el, ezeket a feltételeket azonban - eltérő jogi álláspontja miatt - az elsőfokú bíróság nem vizsgálta megfelelően.

Az ítéltábla iránymutatásként előírta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak tételesen meg kell vizsgálnia a felperes kereseti kérelme jogalapjaként megjelölt valamennyi káreseményt, amelyeknél az alperes nem ismerte el a szerződésszegő magatartását. Döntenie kell abban a kérdésben, hogy a káresemény az okiratok által igazoltan valóban bekövetkezett-e, azért megállapítható-e az alperes felelőssége. Az egyes káresemények vonatkozásában készült és a peres iratok közé csatolt nyomozást megszüntető határozatok tartalmát is egyedileg kell értékelnie, mivel egyes határozatokban a hatóság az

eltulajdonított eszközök értékét is megállapította, amellyel szemben az ezt vitató alperest terheli a bizonyítási kötelezettség.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes jogelődje, a ..., mint megbízó 2003. február 1. napjától szerződéses kapcsolatban állt az alperessel, mint megbízottal, amelynek keretében az alperes az egyes építési projektekhez kapcsolódóan ellátta a megbízó által igényelt őrzés-védelmi és biztonsági feladatokat.

A felek a 2008. augusztus 1. napján létrejött megbízási keretszerződéssel 2008. július 31-ei hatállyal megszüntették a korábban megkötött, még hatályban lévő megbízási szerződéseket, és az azok alapján megtörtént teljesítéseket az adott szerződések szerinti feltételeknek megfelelően számolták el.

A megbízási keretszerződés 2. pontjában a szerződés tárgyaként vagyonvédelmi, illetve őrző-védő tevékenység, recepció és portaszolgálat ellátását jelölték meg. Magyarország teljes területén a megbízó igényeinek megfelelő helyen, létszámban és időtartamban.

A megbízott vállalta, hogy a szerződés 2. pontjában részletezett feladatok ellátására folyamatosan a megbízó rendelkezésére áll, azokat minden esetben a megbízó által megjelölt időpontban megkezdni, és a szerződés hatálya alatt ellátja az alábbi feltételek szerint:

- A ... vagyonvédelmét a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel, legjobb tudása szerint, a megbízó érdekeinek megfelelően teljesíti.

- Mindent megtesz a káresemény megelőzése érdekében, illetve megakadályoz bármilyen jellegű károkozást.
- Rendkívüli káresemények bekövetkezése esetén megteszi a szükséges intézkedéseket, és a megbízottat és szükség esetén a hatóságokat azonnal értesíti.

- Biztosítja a kötelezettsége teljesítéséhez szükséges megfelelő védelmi és információs felszerelést.

A keretszerződés 6. pontja tartalmazza - többek között - azt, hogy a biztonsági őr köteles őrnaplót vezetni, amelyet az alperes 5 évig köteles megőrizni. Az őrnaplóban rögzíteni kell a rendkívüli eseményeket, és a megtett intézkedéseket.

A megbízott feladata, hogy a biztonsági irodavezetővel közösen elkészítse az egyes feladatok részletezésére vonatkozó őrutasítást, feladatleírást, illetve szabályzatot, amelyben a megbízott területi vezetője és a megbízó helyi képviselője meghatározzák az őrizendő vagyon megőrzése érdekében betartandó biztonsági rendszabályokat a terület sajátosságainak figyelembevételével (szerződés melléklete).

A keretszerződésnek a kárvetkezményeket szabályozó 7. pontja szerint a megbízott teljes anyagi felelősséggel tartozik a szabályoknak nem megfelelő, vagy nem szakszerű őrzés-védelmi tevékenységből eredő károkért. Nem tartozik anyagi felelősséggel akkor, ha a kár a vagyon megőrzése érdekében betartandó biztonsági rendszabályok megbízó képviselője általi megszegéséből következett be.

A szolgáltatás ellenőrzésére a megbízó részéről a biztonsági irodavezető, vagy az általa megbízott személy, valamint a szolgáltatási területért felelős területi vezető volt jogosult.

A megbízó köteles gondoskodni a megbízott dolgozójának elhelyezéséről, és az őrizendő terület átadásáról.

Az őrzés létszámát, időtartamát a megbízott területi vezetője és a megbízó helyi képviselője közösen határozzák meg, egyet nem értésük esetén ezekben a kérdésekben a biztonsági iroda vezetője, és a megbízott képviselője közösen döntenek.

A szolgálat nem megfelelő ellátása miatt a keretszerződésben meghatározott feltételek fennállása esetén a díj csökkentésére kerül sor.

Abban az esetben, ha az őrzési időn belül kár érné a megbízót, a kár keletkezésének körülményei a biztonsági iroda bevonásával kerülnek kivizsgálásra. A megbízott köteles kétséget kizáróan bizonyítani, hogy megtett minden szükséges intézkedést a kár elkerülése érdekében.

Az esetlegesen bekövetkezett kár összegszerűségét a felek egybehangzó, közös megegyezéssel, vagy közösen kiválasztott biztosítási szakértő bevonásával állapítják meg.

A felperesi jogelőd, a, mint megbízó és az alperes, mint megbízott között 2008. június 24. napján megbízási keretszerződés jött létre, amellyel a felek megszüntették a 2001. november 1-től fennálló szerződéses kapcsolatukban 2008. július 1. előtt megkötött, és még hatályban lévő megbízási szerződéseiket, a már megtörtént teljesítéseket pedig az adott szerződés rendelkezéseinek megfelelően elszámolták.

A megbízási keretszerződés egyes rendelkezései a ...-vel kötött keretszerződéssel azonos tartalmúak

A felperes jogelődje a ..., mint megbízó és az alperes, mint megbízott között szerződésszám alatt 2005-ben megbízási szerződés jött létre az ... épülő autópálya (...) és a kapcsolódó ... projekt (...) területén egyes

műlétesítmények kivitelezése során felmerülő személy- és vagyonvédelmi tevékenység ellátására. A szerződésben rögzítésre került, hogy a munka megrendelése írásban történik.

A szerződés 5. pontja a megbízó kötelességei körében a korábban taglalt szerződésekkel egyezően az 5.2 pontban rögzíti, hogy a káresemény megelőzése érdekében köteles mindent megtenni, illetve megakadályozni bármilyen jellegű károkozást a megbízott.

Az egyes feladatok végrehajtására vonatkozó 6. pont alatt a 6.6 szerint megbízott a megbízó által kijelölt személlyel közösen elkészíti az egyes feladatok részletezésére vonatkozó órutasítást, feladatleírást.

A szerződés 7. pontja a kárkövetkezmények körében rögzíti a korábban taglalt szerződésekkel egyezően, hogy a megbízott a szabályoknak nem megfelelő, vagy nem szakszerű őrzés-védelmi tevékenységből eredő károkért teljes anyagi felelősséggel tartozik. A 7.2 pont szerint amennyiben az őrzési időn belül megbízót kár érne, megbízott köteles kétséget kizáróan bizonyítani, hogy annak elkerülése érdekében minden szükséges intézkedést megtett. Az esetlegesen keletkezett kár összecsúszását a felek kölcsönösen és egybehangzóan közös megegyezéssel, vagy a közösen kiválasztott biztosítási szakértő bevonásával állapítják meg.

A keretszerződéseken túlmenően minden őrzött területre, építési szakaszra külön ór-utasítást és szolgálati rendet határoztak meg a szerződést kötő felek akként, hogy a megrendelő igénye szerint a felperesi jogelőd mint megrendelő és az alperes mint megbízott bejárták az egyes területeket illetőleg útszakaszokat, felmérték közösen, hogy az egyes területeken illetőleg bizonyos szakaszon mik a megrendelő igényei, és ennek alapján egy kockázati elemzés készítését követően az alperes ajánlatot készített, mely alapulvételeivel órutasítást és szolgálati rendet határoztak meg és fogadtak el a szerződő felek, melyek három példányban készültek, melynek első példánya a megrendelőnél maradt, egy a felperesi jogelőd biztonsági irodáján, míg egy pedig az őrzött területen került elhelyezésre.

Egy-egy építési területen, szakaszon belül - mint például az ... vagy az ... autópálya építésnél - minden egyes szakaszra és területre eltérő órutasítás és szolgálati rend került meghatározásra, ahol a konkrét terület jellemzőire és a megrendelő igényeire figyelemmel lett kialakítva és meghatározva az őrzési feladat. A keretszerződés az alap őrzési feladatot tartalmazta, míg az egyes órutasításokban az őrzési tevékenység egyes részletszabályai kerültek meghatározásra.

A keretszerződések hatálya alatt három típusú órutasítás és szolgálati rend került kialakításra az őrzött terület és a feladatok jellegét figyelembe véve.

Eszerint az útépitéseknél a nyomvonalaknál kialakításra kerültek fizikai pontok, ahol a nyomvonalra lehetett fölhajtani és lehajtani, ahová elhelyezésre kerültek az úgynevezett nyomvonalőrök, akik azt

ellenőrizték, hogy ki hajthat be az egyébként nem zárt területre. A területre behajtási jogosultsággal rendelkezőket egy gépkocsin elhelyezett, jól látható behajtási engedély jelölte. A területre anyagot, eszközt be- és kivinni szállítólevéllel lehetett, melyet a nyomvonalőrnek be kellett mutatni. A területre való beszállítás esetén anyag-, eszközellenőrzési kötelezettsége nem volt az őrknek, ugyanakkor a területről való kiszállítás kizárólag szállítólevél és annak bemutatása alapján volt lehetséges. A nyomvonalőr őrzési ideje a napi munkaidőhöz igazodott, és nem 24 órás őrzés volt.

A másik őrzési forma az úgynevezett mobilőrzés, ahol nem zárt telephelyen került kialakításra az őrzési terület, hanem ahol a munka folyt, a munkával haladt együtt az őr. A mobil őrzési területeken a munkavégzés végeztével kezdte meg az alperes az őrző-védő tevékenységet akként, hogy a megbízó részéről egyvalakinek át kellett adni az őrzendő területet és eszközöket, valamint anyagokat úgy, hogy az őr a nála lévő őrnaplóba bejárásakor részletesen meghatározza az anyagmennyiségeket, eszközöket, amelyeket őriznie kell. A kivitelezőknek az eszközöket az őrzött ponthoz kellett behoznia, konténer telepítése esetén pedig a zárt konténerben kellett elhelyeznie. A gyakorlatban a megbízó és a megbízó alvállalkozóiként területen dolgozó kivitelezők az órutasításban foglalt ezen elvárásnak nem tettek eleget, a területet az őr megérkezését megelőzően elhagyták, az anyagokat, eszközöket pedig a kivitelezési területen „széthagyták”.

A harmadik őrzési forma a zárt területen történő őrzés, mely 24 órás őrzés volt, ahol folyamatosan ellenőriznie kellett az őrknek a ki- és beszállítást, dokumentálási kötelezettséggel.

Ezen túlmenően az alperes alkalmazott nyomvonalellenőröket, akik a három őrzési forma keretében meghatározott őrzési tevékenységet folyamatosan ellenőrizték az őrzés-védelemmel ellátott helyeken. Az őrzés során a megbízó részéről a munkaterület átadás, valamint a vállalkozók részéről az anyagok, eszközök letétele, átadása nem megállapodásszerűen történt, melyekről az alperes feljegyzéseket is készített. Az őrk nem kaptak listát arra vonatkozóan, hogy kinek milyen eszköze van a területen, ugyanakkor a területeken több alvállalkozó is dolgozott egyszerre. Az alvállalkozók a saját anyagaikat és eszközeiket szabadon hozhatták és vihették ki a területről, mivel erre nem terjedt ki az alperes őrző-védő tevékenysége.

A felperesi jogelőd ..., mint megbízó és az alperes, mint megbízott között 2003. május 30. napjától 2008. június 30. napjáig hatályban volt megbízási szerződés is a 2008. június 26-án aláírt megbízási keretszerződéssel lényegében azonos szabályokat tartalmazott.

A, mint engedményező a 2012. május 14-én kötött engedményezési szerződéssel a felperesre, mint engedményesre engedményezte az alperessel szemben fennálló, a mellékelt kimutatásban foglalt kártérítési követeléseket magában foglaló 27.928.372 forint tőke, és annak 14.741.129 forint összegű késedelmi kamatából álló, összesen 42.669.501 forint összegű kártérítési követelését.

A vagyonfelügyelője a Cstv. 13. § (3) bekezdés c) pontja szerint jóváhagyta az engedményezést.

Az engedményezési szerződés mellékletét képező kimutatás az engedményezőnek az alperessel szemben 5 káreseményen alapuló kártérítési követelését nevesíti.

A, mint engedményező a 2012. május 14. napján megkötött engedményezési szerződéssel a felperesre, mint engedményesre engedményezte az alperessel szemben fennálló, a szerződés mellékletét képező kimutatás szerinti 32.159.563 forint tőke, és annak 15.547.522 forint összegű késedelmi kamatból álló, összesen 47.707.085 forint összegű kártérítési követelését. Az engedményezési szerződést a vagyonfelügyelője jóváhagyta a Cstv. 13. § (3) bekezdés c) pontja szerint.

Az engedményezési szerződés mellékletét képező kimutatás szerint az engedményezőnek az alperessel szemben 29 káreseményből eredő követelése állt fenn.

Az engedményes a 2012. május 14. napján kelt értesítéssel értesítette az alperest az engedményezésekről.

A felperes leszállított keresetében a rPtk. 318. §-a és 329. § (1) bekezdése alapján kérte az alperes kötelezését 44.825.935 forint kártérítés, és ennek a keresetében részletezett részösszegek után az ott meghatározott esedékességi időpontoktól a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatai megfizetésére.

A ... jogelődnél bekövetkezett káresemények közül az engedményezési szerződés mellékletében a 2.-5. sorszám alatti káresemények alapján, a ... jogelődnél bekövetkezett káresemények közül pedig az engedményezési szerződés mellékletében 3-8., 10-15., 18., 19., 21-24. szám alatt megjelöltek, valamint a 17. számon megjelölt esemény vonatkozásában 500.000 forint kárértéket megjelölve, míg a 9. és a 16. sorszám alatti eseménnyel összefüggésben 100.000 forint kárértéket megjelölve határozta meg a kereseti követelése összegét.

Arra hivatkozott, hogy a káresemények időpontjában hatályban volt, a jogelődei által az alperessel kötött megbízási szerződések 5., illetve 7. pontjai szerint a megbízott (alperes) kötelezettsége volt az őrzés-védelmi tevékenység hatékony ellátása, ennek keretében a káresemények megelőzése, a károkozások megakadályozása. A keretszerződésekben a kár bekövetkezésére a megbízott teljes anyagi felelősségében állapodtak meg. A megbízott a tevékenységét az 1998. évi IV. törvény 14. §-a, illetve az annak helyébe lépő 2005. évi CXIII. törvény szerint volt köteles ellátni.

Állította, hogy minden káresemény miatt megállapítható az alperes szerződésszegése és ezzel okozati összefüggésben a kára bekövetkezése.

Álláspontja szerint nem őt terheli a jogellenesség és az okozati összefüggés bizonyítása, mivel valamennyi megbízási szerződés tartalmazta azon kitételt, hogy ha a megbízót az őrzési időn belül kár érné, úgy a megbízott köteles kétséget kizáróan bizonyítani azt, hogy annak elkerülése érdekében megtett minden szükséges intézkedést.

Hangsúlyozta, hogy az engedményezett követelések egyértelműen beazonosíthatóak, a felperest ért kárt, illetve annak összezszerűségét a csatolt jegyzőkönyvekkel, rendőrségi iratokkal és számlákkal igazolta.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségében való marasztalását kérte.

Állította, hogy a felperes a „tartalmilag üres” engedményezési szerződések alapján nem érvényesíthet vele szemben követelést. Az engedményezési szerződések közül a rPtk. 329. §-át sértő módon nem tűnik ki, hogy az engedményezés mely követelésre és milyen terjedelemben vonatkozik. Az sem állapítható meg, hogy az engedményezett követeléseknek mi köze van a felperes által a kárfelelősség alapjául megjelölt szerződésekhez. Vitatta a felperes keresetének a jogalapját és összezszerűségét is. Állította, hogy a felperes a bíróság tájékoztatása ellenére egyetlen káreseménnyel összefüggésben sem tett konkrét tényállítást az alperes őrző-védő tevékenysége jogszerűtlensége tárgyában. Hangsúlyozta, hogy az őrzés-védelmi tevékenység megbízási jellegű kötelem, az alperest megbízottként nem terheli (terhelheti) objektív felelősség. Ezért a felperesnek nem elegendő azt bizonyítania, hogy az őrzés alatt álló területre ismeretlen személyek behatoltak és a vagyonában kárt okoztak, hanem azt is bizonyítania kell, hogy ez a kár az alperes valamely konkrétan megjelölt szándékos vagy gondatlan magatartása miatt következett be.

Az elsőfokú bíróság 23. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.395.342 forintot és járulékait, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, a felperest 1.859.130 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes jogelődjei és az alperes között a rPtk. 474. § (1) bekezdésében meghatározott megbízási szerződés jött létre. A csatolt engedményezési szerződések tartalmazzák a vagyonfelügyelő ellenjegyzését, ezért az a végelszámolás alatt álló engedményező részéről joghatályos nyilatkozatnak minősül, erre tekintettel a felperes perbeli legitimációja bizonyításra került.

A felperes jogelődei és az alperes között létrejött megbízási jogviszony sajátosságaira tekintettel megállapította, hogy az alperes a megbízási keretszerződések nem megfelelő vagy nem szakszerű őrzés-védelmi tevékenységéből eredő károkért tartozik felelősséggel, amely a felróható károkozás esetén a rPtk. 355. §-a szerinti teljes kártérítési felelősséget jelent. Ennek megfelelően a rPtk. 318. § (1)

bekezdése, 339. § (1) bekezdése és 340. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján azt vizsgálta, hogy az alperes követett-e el szerződésszegést megvalósító magatartást. Ennek körében azonban nem találta elegendőnek a felperes pusztán általánosságban tett, az alperes szerződéses kötelezettségét megvalósító magatartására hivatkozását. A gondossági kötelelemre figyelemmel ugyanis önmagában a kár bekövetkezése az alperes kártérítési felelősségét nem alapozza meg, ahhoz a szerződésszegő jogellenes, felróható magatartás és annak megbízó általi bizonyítása is szükséges.

A megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként azt állapította meg, hogy a felek perbeli szerződési jogviszonyának tartalma nem egyezik meg a korábbi, hatálytalan szerződések tartalmával. Amennyiben ugyanis a korábbi szerződésekkel azonos tartalmú megbízási szerződést kívántak a felek kötni, indokolatlan lett volna új szerződéseket kötni a korábbi (hatályát vesztt) szerződések helyett.

A megbízási keretszerződések tartalmából, a felperes által csatolt őrségutasításból és ... tanúvallomása alapján arra a megállapításra jutott, hogy mind a mobilőrzés, mind a zárt területen történő őrzés esetében a megbízónak az őrzendő eszközöket az őr részére tételesen át kellett adnia, arról az őrnaplóba beazonosításra alkalmas adatokat kellett bejegyeznie. Az, hogy a felperes ezt elmulasztotta, az őrnaplót, egyéb okirati bizonyítékot az adott eszközök helyszínre történő beszállítására, ott tárolására vonatkozóan a perben nem tudott csatolni a felperes terhére értékelte, és arra a következtetésre jutott, hogy a felperes azt sem tudta bizonyítani az elutasított káreseményeknél, hogy az általa meghatározott eszközök tekintetében következett be a kár.

Megállapítása szerint a felperes által csatolt rendőrségi jegyzőkönyvek, illetőleg nyomozást megszüntető határozatok sem alkalmasak a felperes keresete jogalapjának bizonyítására, mivel ezek kizárólag a felperes nyilatkozatát rögzítik a káresemény bekövetkezése és a kár mértéke tekintetében. A jegyzőkönyvbe foglalt feljelentések is csupán a felperes jogelődei bejelentését, előadását tartalmazzák, melyek nem bizonyítják kétséget kizáróan, hogy az esemény az előadott körülmények között, az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben a felperes által megjelölt kárértékben történt.

Az elsőfokú bíróság azt a körülményt is értékelte a bizonyítékok mérlegelése során, hogy egyes káreseményeknél a felperes határozott meg hosszabb időszakot arra hivatkozva, hogy csak később észlelte az eszköz eltűnését. A megbízási szerződések 7. pontja alapján az alperes a szabályoknak nem megfelelő, vagy nem szakszerű őrzés-védelmi tevékenységből eredő károkért tartozik anyagi felelősséggel, a nem megfelelő, nem szakszerű őrzés-védelmi tevékenység pedig - a felperes mulasztásai miatt - az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a perben az esetek többségében nem volt vizsgálható.

Kiemelte, hogy a felek keretszerződésben rögzített megállapodása szerint a káreseményekről jegyzőkönyvet kell fölvenni, a biztonsági iroda bevonásával a kár bekövetkezésének körülményeit ki kell vizsgálni, a kár összegezését és a károkozás körülményeit a közösen kiválasztott biztonsági szakértő bevonásával meg kell állapítani. Ennek elmaradása, így a közös jegyzőkönyv felvételének elmulasztása, illetőleg annak perben való csatolása elmulasztásával a felperes megszegte az őrzési szerződés rá vonatkozó ezen kötelezettségét, ami ellehetetlenítette a későbbi bizonyítást, a felperes nem tett meg mindent a kár enyhítése körében.

A felperes felróható magatartása megakadályozta és elzárta az alperest a felelősségbiztosítás érvényesítésének lehetőségétől, ez a magatartása kizárja az alperes kártérítési felelősségét.

Az alperes elismerése miatt az 1., 5. és 10. káresemény vonatkozásában az eltűnt ingóságok szakértő által megállapított értéke megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen a határozat részbeni megváltoztatásával a keresetének egészbeni teljesítését, másodlagosan, a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat meghozatalára utasítását kérte.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során tévesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, számos esetben iratellenesen állapította meg azt, ezért megalapozatlan, okszerűtlen, továbbá az alkalmazandó anyagi jogi jogszabályokkal ellentétes, téves jogi következtetéseken alapuló ítéletet hozott. A bizonyítási teher megfordításával a határozat súlyosan jogszabálysértő, ráadásul figyelmen kívül hagyta a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében foglaltakat.

Hangsúlyozta, minden káresemény vonatkozásában igazolta: a felperes jogelődjei az alperessel a károkozás helyszínére kiterjedő jogviszonnyal rendelkeztek, valamint azt is, hogy mi volt a szerződéses tartalma a jogviszonyuknak, mikor következett be káresemény, milyen kár keletkezett és a kár az alperes mely szerződéses kötelezettsége megszegése miatt következett be.

Sérelmezte az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy nem jelölte meg konkrétan az alperes szerződésszegést megvalósító jogellenes magatartását. Állította, hogy az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos megállapításai ellentétesek a másodfokú bíróság korábbi végzésében foglalt iránymutatással (9. oldal utolsó bekezdés) és azzal az iránymutatással, hogy az „alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy ő a tevékenységét a szabályoknak megfelelően, szakszerűen látta el”.

Vitatta, hogy az őrzendő eszközöket az őr részére tételesen át kellett adnia, arról az őrnaplóba beazonosításra alkalmas adatokat kellett bejegyeznie. Kiemelte, hogy a hatályon kívül helyező végzés is egyértelműen rögzítette, hogy az alperes szerződés szerinti őrző-védő tevékenysége kiterjedt minden tárgyra, ami az őrzendő területen található, függetlenül attól, hogy azok - az őrnaplóban, vagy a perbeli esetben az őrségutasításban - fel vannak-e tételesen sorolva, át lettek-e adva.

Hangsúlyozta, téves az elsőfokú bíróságnak az az érvelése is, hogy a gépek, berendezések adott területről való eltűnése nem bizonyítja, hogy azok korábban ott voltak. Sérelmezte azt a megállapítást is, hogy a felperest jegyzőkönyv felvételi kötelezettség terhelte, aminek az elmulasztása kizárja az alperes felelősségét.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem értékelte összességében, minden esetben csupán egyenként kiragadta a felperes által csatolt bizonyítékokat és arra hivatkozott, hogy az „önmagában” nem alkalmas az állítása igazolására. A felperes által csatolt nyomozóhatósági iratok esetén is minden alkalommal ezt az érvelést követte, holott a felperes egyéb okirati bizonyítékokat is csatolt és tanúvallomásra is hivatkozott.

Ezzel megsértette a másodfokú bíróság végzésének azt a megállapítását (10. oldal utolsó bekezdés), hogy a „káresemények bekövetkezése tényének igazolására az ítéltábla álláspontja szerint alkalmasak voltak a perben a felperes által becsatolt okiratok”.

Az egyes konkrét káresemények jogalapja és összepszerűsége vonatkozásában pedig megismételte és összefoglalta az elsőfokú eljárásban előadott hivatkozásait.

Az alperes fellebbezésében - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a felperes keresetének teljes elutasítását és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Állította, hogy a keresetnek az 1., az 5. és 10. számú káresemény vonatkozásában helyt adó elsőfokú határozat jogszabálysértő. Részletesen kifejtette, hogy - a korábbi elismerése ellenére - miért nem áll fenn a felelőssége ezen károk vonatkozásában sem.

Sérelmezte, hogy a káresemények időpontjából és a marasztalása összegéből kellett kikövetkeztetnie, hogy az adott káreseményhez a rendelkező részben írt melyik fizetési kötelezettsége tartozhat. Állította, hogy az elsőfokú ítélet indoklása részben hiányos, az nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: az 1952. évi Pp.) 220. § (1) bekezdése d) pontjában írtaknak, nem tartalmazza ugyanis a fizetésre kötelezése tekintetében az összepszerű levezetést vagy akár a fizetendő összeg pontos meghatározását. A fizetési kötelezettség és a káresemény beazonosítását megnehezíti a rendelkező rész szerinti kamatfizetés kezdő időpontja is, amely 2008. június 25., ugyanakkor a felperes két külön helyen, két káresemény kapcsán is érvényesítette az igényét. Az első 2008. június 23-án, a második 2008. június 24-ről

június 25-re virradóra történt, azonban az ítélet 23. oldala az 1. számú kéreseménnyel kapcsolatos leírása egy 2008. július 7. és nem 6. hó 23-24. közötti eltulajdonításról szól.

Emiatt az ítélet rendelkező részében a kamatfizetés kezdő időpontja megjelölése helytelen. Az ítélet rendelkező részében szereplő 1.427.876 forint összeg nem azonos a szakvéleménynek e kéresemény miatt megállapított összeggel. A szakvélemény 46. oldalán egyszer 442.183 forint összeget, 47. oldalán pedig 985.586 forint összeget szerepeltet ennél a kéreseménynél. Ezek összege helyesen 1.427.769 forint, az ítélet rendelkező részében ezzel szemben 1.427.876 forint szerepel. Az ítélet 23. oldalán az 1. kéreseménnyel kapcsolatos leírása 1 db ... és 1 db ... áramfejlesztő eltűnését rögzíti. Az ítélet indoklásában bizonyítékként felhívott 60/F/4. és 60/F/5. számú felperes által csatolt iratok közül a 60/F/4-es aláírt iratban csak 1 db ..., zsalu és vas anyagok szerepelnek.

Álláspontja szerint logikátlan és ellentmondó megállapításokat is tartalmaz az elsőfokú határozat. Az elsőfokú bíróság ugyanis arra a megállapításra jutott, hogy minden kéreseménynél a biztonsági iroda bevonásával kellett volna kivizsgálni a károkozás körülményeit, a kár összegszerűségét a közösen megválasztott biztonsági szakértő bevonásával kellett volna megállapítani, ez elmaradt, ennek ellenére részben helyt adott a keresetnek. A közös jegyzőkönyv felvétele vagy a csatolásának az elmulasztása miatt a felperes megszegte az őrzési szerződést, mulasztásban megnyilvánuló felróható magatartásával akadályozta az alperes kárenyhítését, illetve a saját felelősségbiztosítása érvényesítését, ami kizárja a felelősségét. Véleménye szerint a közös szakértő kirendelésről vagy a közös ármegállapításról szóló megállapodásról is kellett volna felperesnek igazolást csatolnia. Ezek elmulasztása felróható kötelezettségszegés a felperes nem tett eleget kárenyhítési kötelezettségének, ami az alperes felelősségét kizárja.

Állította, hogy azon kéresemények körében sem helytálló a marasztalás, melyeknél korábban elismerő nyilatkozatot tett, mivel jogalapjában és összegszerűségében is vitatta a felperes keresetét.

Az 5. számú kéresemény kapcsán kiemelte, hogy téves az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása, hogy szakszerűtlenül járt el, - illetve nem került bizonyításra, hogy felperesnek kára keletkezett, mivel a biztosító felé megtörtént a kárbejelentés, az pedig, hogy a felperes kára a biztosítótól nem térült meg, nem nyert igazolást. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem is értékelte az alperes 2015. február 19-i előkészítő irata 9. old. 2/ad 5. pontjában tett előadását, valamint azt is, hogy az 5. kéresemény kapcsán csak utalás van a bizonyítékok között a szakszerűtlen intézkedésére tanúvallomás alapján, a tanú vallomása azonban nem helyettesítheti a felperes tényállítását.

A 10. kéresemény kapcsán pedig arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem adta megfelelő indokát annak, hogy miért 671.123 forint értékben marasztalta. A megismételt eljárásban beszerzett igazságügyi szakértő szakvéleménye szerint [57. oldal] a 2 db RZ aszfaltvágó értéke 2 x 209.741 forint, összesen 419.482 forint. A felperes egyébként is csak a felé történt kifizetésről csatolt kitakart - emiatt vitatható tartalmú - igazolást, a felé történt kifizetésről nincs igazolás, így az ... bérelt lapvibrátor tekintetében, mivel az más tulajdonát képezte, a felperesnek nem is merült fel kára. Sérelmezte, hogy a szakvélemény által megállapított érték feletti összeg megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság.

Állította, hogy a késedelmi kamat fizetési kötelezettsége kezdő időpontja is helytelenül került megállapításra.

Az F/90. alatt csatolt többszörös kitakarással leadott - számla szerint a felé 2008. október 31-ei értéknappal került sor a kifizetésre, ezért ha lenne is fizetési kötelezettsége, annak legkorábbi kezdő időpontja ez lehet(ne).

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezése helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében - a keresetet elutasító részében - az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság abban a körben, amelyben felperes keresetét elutasította, ténybeli és jogi alapon is helyes döntést hozott, ezért a felperes fellebbezése alaptalan.

A felperes nem terjesztett elő fellebbezést a keresetének az 1., 5. és 10. kéresemények összecsúszása és a kamat mértéke részbeni elutasítása tárgyában, az alperes pedig már nem sérelmezte a fellebbezésében a felperes perbeli legitimációját, ezért az elsőfokú ítéletnek ezek a rendelkezései az 1952. évi Pp. 228. § (1) bekezdése alapján (rész)jogerőre emelkedtek. Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezések és ellenkérelmek keretei között bírálta felül.

A felperes fellebbezése részben alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a jogvita elbírálásához releváns tények és körülmények tekintetében a peres felek bizonyítási indítványának megfelelően - eljárási szabálysértés nélkül - folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a keretszerződések tartalma vonatkozásában helyesen állapította meg, azonban ezek tartalmából levont következtetései csak részben helytállóak. A peres feleket - a kéresemények elhárítása tekintetében - terhelő szerződéses kötelezettségeket nem megfelelően értékelte, ezért részben nem megfelelő jogi következtetésekre jutott.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemi döntését és annak indokait részben módosítja és kiegészíti a következőkkel:

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek jogviszonyára a rPtk. 474. §-ának a megbízási szerződésre írt rendelkezéseit kell alkalmazni. Míg vállalkozási szerződésnél a vállalkozónak kell bizonyítania, hogy az eredmény elmaradásáért nem felel, addig megbízás esetén a megbízót terheli annak bizonyítása, hogy az eredmény a megbízott hibájából maradt el. Az viszont a megbízott kötelezettsége, hogy a szerződésben és az esetleges utasításokban meghatározottak szerint teljesítse a megbízást, ennek bizonyítása pedig már az ő feladata. A megbízott együttműködési kötelezettségéből következik az is, hogy megfelelően tájékoztassa a megbízót a szerződés szerű teljesítéséhez és utasítást kérjen, ha olyan körülményt tapasztal, ami akadályozza a szerződés megfelelő teljesítését (pl.: ha azt észleli, hogy a biztonsági kamerák látószöge kitakarásra került - G..../2017/20/T/2. alatti okirat).

A megbízott a megbízási szerződés alapján nem eredmény elérésére vállal kötelezettséget, de felelősséggel tartozik azért, ha az eredmény az ő szerződésszegésére visszavezethető ok miatt maradt el.

Gondossági kötelemnél akkor állapítható meg szerződésszegés, ha a kötelezett nem az általában és az adott hivatást gyakorló személyektől e körben elvárható fokozott gondossággal törekedett a szerződésben meghatározott cél elérésére; vagyis e gondosság elmulasztásával megszegte a szerződést.

Az ítélet tábla megállapítása szerint a feleket a megbízási keretszerződések 5. és 7. pontja alapján terhelő feladatok megfelelő ellátásának megítéléséhez kapcsolódó bizonyítási érdek kérdésben az elsőfokú bíróság nem megfelelően határozta meg az alperes szerződésszegése elbírálásához a felek bizonyítási kötelezettségét. Kizárólag a felperes terhére értékelte az őrnapló és egyéb okiratok hiányát, holott ezeket az alperesnek kellett vezetni és 5 évig megőriznie [24/F1-F/2], mivel a per megindításakor ez a határidő nem telt el.

Az elsőfokú bíróság a három típusú őrtasítás és szolgálati rend tekintetében részletesen rögzítette, hogy hogyan kellett átadni az őrzendő területet és eszközöket, dokumentálni a ki- és beszállítást, az ezzel kapcsolatos hiányosságokat, mulasztásokat azonban csak a felperesnek róta fel (elsőfokú ítélet 7-8. oldal), míg a feleket kölcsönösen terhelő együttműködési kötelezettséget figyelmen kívül hagyta.

Arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy az eredmény el nem érése - a lopás megtörténte - önmagában nem minősül szerződésszegésnek, ha tanúsította az elvárt gondosságot, ennek bizonyítása azonban az ő (megbízott) feladata [BDT2004.928].

A per tárgyát képező őrzés-védelmi feladatok megfelelő ellátása esetén annak megítélése, hogy az alperes a megbízó utasításainak, elvárásainak megfelelő őrzési módot választott-e és a tőle elvárható gondossággal látta-e el a feladatait, az ítélet tábla megállapítása szerint különleges szakértelmet igénylő szakkérdés. A felperes kereseti kérelme alapjaként megjelölt - az alperes által el nem ismert - kéreseményeknél azt is külön-külön kellett volna biztonságtechnikai szakértő bevonásával vizsgálni és ennek alapján megállapítani, hogy az alperes szerződésszegő magatartása fennáll-e a bekövetkezett károkért. Ennek során kellett volna értékelni a keretszerződésnek az egyes feladatok ellátásának

végrehajtására kikötött rendelkezéseit (6. pont) vizsgálva azt is, hogy a területen elhelyezett biztonságtechnikai eszközök (pl.: kamera, fényérzékelő) mellett az őrtasítások, feladatmeghatározások biztosították-e az őrző-védő tevékenység szakszerű ellátását.

Iratellenes ugyanis az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása, hogy az 1., 5. és a 10. kéresemény kivételével a felperes nem jelölte meg az alperes szerződésszegő magatartását, illetve nem bizonyította a károkozást

(betörést, lopást). A ... és a ... esetén állított káresemények vonatkozásában ugyan a felperes részben eltérő bizonyítékokat jelölt meg, illetve terjesztett elő, ezeket részben értékelte megfelelően az elsőfokú bíróság.

A fenti szempontok alapján a felperes keresetében megjelölt káresemények és az alperes kártérítési felelőssége tárgyában az ítélet tábla a következőket állapította meg:

Az 1., 5. és a 10. számú káresemény esetén - az elismerésére tekintettel - megalapozottan marasztalta az alperest az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság ezeknél a káreseményeknél helyesen értékelte a felek nyilatkozatait, a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ettől eltérő mérlegelés alapjául szolgáló tényre, körülményre az alperes sem hivatkozott a fellebbezésében.

Alaptalanul állította ugyanis az alperes, hogy a 60/F/4. és F/5. alatt csatolt okiratok - a korábbi jogalapot elismerő nyilatkozatával szemben - nem bizonyítják a felelősségét. Már a 65. sorszámú előkészítő irata II. 1. pontjában elismerte, hogy a vizsgálata során megállapította, hogy az ő elaludt, a 69. sorszámú előkészítő irata C. 1. pontjában is - emiatt - elismerte a felelősségét, csupán az engedményezést vitatta. A fellebbezésében írt hivatkozása, hogy a 60/F/5. alatti okirat nincs aláírva, a korábbi elismerése figyelmen kívül hagyását nem eredményezi (eredményezheti). A felperes jogelődének biztonsági megbízottja által felvett jelentés (60/F/5.) mindkét gépre vonatkozik, illetve az őrnaplóba való bejegyzésre is utal az őrzendő eszközöknél. Az alperes korábbi elismerése miatt a felperest nem terhelte további tényállítási és bizonyítási kötelezettség e káresemény kapcsán, az alperes pedig - a kimentésének alapjául szolgáló - tényállítást nem tett.

A kár összege valóban elírásra került az elsőfokú ítélet rendelkező részében (az helyesen 1. 427.769 forint), ezt azonban az ítélet tábla korrigálta.

Iratellenes az alperesnek az 5. káresemény tárgyában a kár kifizetésére tett hivatkozása. Ez a tényállítása már az elsőfokú eljárásban felmerült, a felperes nyilatkozott is rá (66. jegyzőkönyv 3. oldal) és igazolta (F/18-19.), hogy a vagyonőr, ... tett kárbejelentést. A megismételt eljárásban kirendelt szakértő szakértői véleményét az alperes elfogadta (20. jegyzőkönyv 2. oldal), ezért alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében az ingóság szakértő által megállapított értékét.

Az alperes a 10. káresemény tekintetében sem jelölt meg a fellebbezésében olyan tény, bizonyítékot, amely - a korábbi elismerésével szemben - igazolta volna azt az állítását, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat összevető mérlegelése e káresemény tekintetében jogszabálysértő lenne. Alaptalanul sérelmezte az alperes a késedelmi kamatfizetési kötelezettsége kezdő időpontját is, az ugyanis megfelel a rPtk. 360. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

A továbbiakban az ítélet tábla a megalapozatlannak talált egyes káreseményeket vizsgálta és a vonatkozásában az elsőfokú bírósággal azonos megállapításra jutott: a 2., 3. és a 4. káresemény és az alperes magatartása közötti okozati összefüggés hiánya miatt az alperes felelőssége nem állapítható meg. Az ítélet tábla egyetért a sérelmezett határozat indokaival is, azokat szükségtelennek tartja megismételni, csupán a felperes fellebbezése miatt emeli ki a következőket.

A 2. számú káreseménynél a 68/F/79. alatti okirat szerint az alperes egész hónapban napi 16 órás őrzést vállalt, emiatt az alperes szerződésszegése és a káresemény közötti okozati összefüggés bizonyítására a felperes által csatolt okiratok önmagukban nem alkalmasak. Az alperest a megbízási szerződés alapján nem terheli objektív felelősség, a felperes e káresemény kapcsán pedig semmilyen konkrét bizonyítékra nem hivatkozott, csupán általános tényállítást tett.

A 3. és a 4. káreseménynél is a felperes azt az általános tartalmú utasítását jelölte meg bizonyítékként,

amely annyit tartalmaz, hogy „az őrzés időtartama alatt a rábízott eszközöket, gépeket őrizze meg és akadályozza meg, hogy az általa őrzött telephelyre illetéktelen személyek belépjenek”. Ez a kikötés és a rendőrségi feljelentés azonban - egyéb bizonyíték hiányában - nem alkalmas az alperes szerződésszegő magatartásának a bizonyítására még a 24 órás őrzés ellenére sem. A 4. káreseménynél a felperes még a konkrét káresemény időpontját sem tudta meghatározni.

2008. január 1. - december 11. közötti időpontban nem jelölte meg a kár bekövetkezését, azt azonban, hogy mikor kerültek átadásra az alperes részére az eltulajdonított eszközök még hozzávetőlegesen sem határozta meg, holott a keretszerződés 1. számú melléklet 5. pontja szerint átadási kötelezettség terhelte.

A ... terhére bekövetkezett károkra vonatkozó bizonyítékok rendszere eltérő [6-9. és a 11-25. káresemény]. A felperes a rendőrségi feljelentések, egyéb okiratok csatolása mellett tanúbizonyítást is előterjesztett ezekre a káreseményekre, melyeket az elsőfokú bíróság nem összességében, a per egyéb adatait figyelembe véve

értékelt és ezért nem jutott megalapozott következtetésekre. Nem vette figyelembe, hogy a megbízási keretszerződés 6. pontja szerint az alperes kötelezettsége (lett volna) az őrnaplót megőrizni - a konkrét tevékenysége utólagos ellenőrzéséhez ugyanis erre is szükség lett volna - a felperes tényállításait ezek hiányában nem kellően konkrétan értékelte, hiszen kizárólag a felperesnek róta fel ezt a mulasztást, holott a szerződés szerű teljesítés bizonyítása az alperest terhelte.

... tanúvallomásában [31. jegyzőkönyv 3-6. oldal, 35. jegyzőkönyv 3-5. oldal] - 2008-tól a felperes jogelődjének a biztonsági irodavezetője volt - elmondta, hogy hogyan történt a káresemények rögzítése, és részletesen kitért a 6-8., 13-14., 17., 19. káreseményekre. Arról is nyilatkozott, hogy az őrzés mellett milyen egyéb biztonsági feltételek (kamera, mozgásérzékelőre bekapcsoló reflektorok) voltak az egyes védett területeken. A tanú nyilatkozata szerint a kamerákat visszanezve lehetett látni a káreseményeket, a rendőrségi feljelentéseket is ezek alapján tették meg, illetve az alperest bevonták a vizsgálatokba, ezt az alperes által csatolt G..../2012/25/A/4. alatti okirat is alátámasztja. A tanú nyilatkozatát az alperes nem cáfolta, azonban - eltérő jogi álláspontja miatt - a szerződés teljesítését igazoló megfelelő gondosságát bizonyító szakértői bizonyítás iránti indítványát nem tartotta fenn (20.Gf..../2018/5. jegyzőkönyv 2. oldal]. A tanúként kihallgatott ... is - az alperes területvezetője és nyomvonal ellenőre volt a per tárgyát képező időszakban - megerősítette, hogy minden építési szakaszra, területre eltérő őrtasítás volt, ahol a konkrét terület jellemzői és az igények alapján lett kialakítva az őrzési feladat (20. jegyzőkönyv 6. oldal). Ezeknek az egyes káreseményekhez kapcsolódó szakértői vizsgálata alapján lehet(ne) eldönteni, hogy az alperes megfelelően látta-e el a feladatát az őrzésre átvett területen.

Utal arra is az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság megállapításával szemben Tóth Sándor tanú nyilatkozata (20. jegyzőkönyv 3-5. oldal) sem támasztotta alá, hogy az alperes megfelelően járt el. A tanú 2000 májusától 2015-ig az alperesnél dolgozott vagyoniörként és - bár egyik peres fél sem tudta csatolni ezeket az okiratokat - megerősítette, hogy az őrzött területre bevitt nagyobb eszközökről lista készült. A 8. káresemény kapcsán a tanú ellentmondóan nyilatkozott, előbb azt adta elő, hogy nem az általuk őrzött területen történt a lopás, utóbb viszont a felperes képviselőjének kérdésére elismerte, hogy az alperes által őrzött területen történt a káresemény. Az alperes is arra hivatkozott (8. irat 5. oldal) e káresemény kapcsán, hogy a robbantás nem lett volna megakadályozható, ennek megállapításához utóbb azonban nem indítványozta a szakértői bizonyítást. Mészáros Pál - az alperes alvállalkozójaként végzett 2008-2009. évben nyomvonalellenőri tevékenységet - megerősítette tanúvallomásában (20. jegyzőkönyv 11. oldal), hogy a nagyobb gépeket az őrnaplóba az őr feljegyezte, azonban egyik fél sem járt el precízen. A tanú nyilatkozata szerint nem mindig hagyták zárt konténerekben a nagy értékű eszközöket, ennek igazolására azonban a csatolt 20/T/1-T/15. alatti okiratok nem alkalmasak, mivel azok 2006-2007. évre vonatkoznak.

Ezeket a tényeket, bizonyítékokat mérlegelve az ítélet tábla a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján akként foglalt állást, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az őrző-védő tevékenységét megfelelően látta el és a keletkezett káresemények és a magatartása (mulasztása) között nincs okozati összefüggés. A felperes sem igazolta, hogy a szerződés alapján mindent megtett a kár elhárítása vagy csökkentése

érdekében. A G..../2012/25/A/8. alatt csatolt, 2009. február 17-én írt e-mailben Kovács Attila biztonsági irodavezető a Vegyépszer vezetőjének írt levelében elismerte (igaz nem konkretizálta a káreseményeket), hogy a felperes jogelődjének a magatartása is közrehatott a kár bekövetkezésében.

Az eltűnt eszközök adminisztrációjával kapcsolatos hiányosságok, az őrzött területek egy részének biztonsági eszközökkel csak a káresemény utáni utólagos felszerelése, az őrtasításokat tartalmazó őrzési napló hiánya, a feleket terhelő együttműködési kötelezettség kölcsönös megszegése miatt az ítélet tábla mindkét fél közrehatását állapította meg e károk bekövetkezésében, amelynek arányát a rPtk. 340. § (1) bekezdése alapján 50%-ban határozta meg. Mindkét peres fél vonatkozásában megállapítható - a bizonyítási kötelezettség nem megfelelő teljesítése miatt - ugyanis olyan felróható magatartás, amely okozati összefüggésben áll a bekövetkezett kárral.

A 16. sorszámú szakértői véleményben megállapított 8.810.874 forintból levonva az 1-5-ig (1.890.805 forint) és a 10. káreseménynél eltűnt eszközök értékét, 6.248.946 forint a ...-tól eltulajdonított eszközök értéke, melynek a kármegosztás aránya (50%) szerint megállapított 3.124.473 forint kár bekövetkezése az alperes magatartása miatt megállapítható az okozati összefüggés.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet az 1952. évi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő fizetési kötelezettség mértékét 3.124.473 forinttal felemelte.

Az alperes fizetési kötelezettségének felemelése miatt módosult a pernyertesség-pervesztesség aránya, a felperes a részítélettel nem érintett eljárásban előterjesztett 44.825.935 forintos kereseti kérelme tekintetében 12,31%-ban lett pernyertes.

A részítélet miatt az illetékviselés tekintetében a 106.360.051 forint összpertárgyérték alapulvételével a felperes 20%-ban pernyertes, ezért az alperest 300.000 forint illeték terheli, a további 1.200.000 forint eljárási illeték a felperes terhén marad, valamint a felperest megilleti 635.000 forint ügyvédi munkadíj. A fellebbviteli eljárásban a másodfokú bíróság által a felperes oldalán megállapított 3.770.000 forint másodfokú perköltségből a 2.500.000 forint fellebbezési illeték tekintetében 12,31%-ban pernyertes felperes részére 307.750 forint fellebbezési illeték terheli az alperest. A másodfokú eljárásban a másodfokú bíróság által a felperes és az alperes részére megállapított 1.270.000 forint másodfokú ügyvédi munkadíj alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában a felperesnek 156.337 forint állapítható meg. Ehhez hozzászámítva a 85.691 forint felperes által előlegezett szakértői díj arányos részét, és a megismételt eljárásban a felperes pernyertességére eső 350.000 forint ügyvédi munkadíjat, a felperest 1.835.280 forint perköltség illeti meg. Ebből levonva az alperesnek járó 2.985.520 forintot, 1.150.240 forint a felperes által alperesnek fizetendő perköltség összege. Az ítélet tábla leszállította a felperest terhelő perköltséget.

Az alperes fellebbezése alaptalan, a felperes fellebbezése részben (0,9%) volt alapos, ezért az 1952. évi Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdése alapján, figyelemmel a 4/A. §-ra is a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló mértékben megállapított másodfokú perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a felmerült perköltségüket a felek maguk viselik.

Budapest, 2018. december 13.

dr. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

. Dzsula Marianna s.k.
előadó bíró

dr. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Fővárosi Ítélet tábla
20.Gf..../2018/7.

A Fővárosi Ítélet tábla a ... Ügyvédi Iroda (felperes címe., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt felperes neve. (felperes címe.; ...) felperesnek a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt alperes neve. (alperes címe.; ...) alperes ellen, kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 22. napján kelt 19.Gf..../2017/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 25., az alperes által 27. sorszámon előterjesztett és 31. sorszámon kiegészített fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban a 2018. november 28-án megtartott nyilvános másodfokú tárgyalás alapján meghozta és a 2018. december 13-i határozathirdetésen kihirdette a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t:

A Fővárosi Ítélet tábla a 20.Gf..../2018/6-I. számú ítélet rendelkező rész második bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes által fizetendő kártérítés összegét 3.124.473 (hárommillió-egyszázhuszonnégyezer-négyszázhetvenhárom) forinttal ... felemeli.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 (tizenöt) napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Kúriához címezve a Fővárosi Ítélet táblánál kell elektronikus úton vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 (három) példányban benyújtani.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla írásba foglalt és kihirdetett határozatának rendelkező része elírást tartalmaz, ennek tényét az ítéltábla észlelte és a határozat kijavításáról hivatalból intézkedett [1952. évi III. törvény 224. § (1) - (5) bekezdés].

Budapest, 2018. december 13.

dr. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

. Dzsula Marianna s.k.
előadó bíró

. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Fővárosi Ítéltábla
20.Gf..../2018/8.

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (felperes címe., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt felperes neve. (felperes címe.; ...) felperesnek a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 1 ., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt alperes neve. (alperes címe.; ...) alperes ellen, kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 22. napján kelt 19.G..../2017/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 25., az alperes által 27. sorszámon előterjesztett és 31. sorszámon kiegészített fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy a 20.Gf..../2018/7. számú kijavító végzése 2019. január 18. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. március 25.

dr. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: